

Sygnatura akt VI Ka 253/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 czerwca 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika (spr.)

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślikowski

SSO Agata Gawron-Sambura

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r.

sprawy **skazanego A. P. syna G. i Z.,**

ur. (...) w K.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 19 stycznia 2015 r. sygnatura akt VII K 489/14

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. (1) kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 253/15

UZASADNIENIE

A. P. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 12 września 2006 r. sygn. II K 803/05 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 02 kwietnia 2005 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 24 października 2007 r. zarządzono wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 05 grudnia 2006 r. sygn. II K 831/06 za czyny:

- a. - z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniach 12 lipca 2006 r. i 14 lipca 2006 r. przy zast. art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- b. - z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 lipca 2006 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- c. - z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 14 lipca 2006 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- d. - z art. 217 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 lipca 2006 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- e. - z art. 193 k.k. i z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- f. - z art. 281 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

za popełnienie których orzeczono karę łączną w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 17 lipca 2006 r. do dnia 05 grudnia 2006 r.

przy czym kary z opisanych wyżej wyroków w pkt I i II zostały połączone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 13 października 2008 roku sygn. akt II K 269/08

III. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 marca 2011 roku sygn. akt VII K 2229/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 listopada 2010 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 5 lat, grzywnę w wysokości 50 stawek po 10 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 18 czerwca 2012 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 28 września 2011 roku sygn. akt VII K 116/11 za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 11 listopada 2010 roku na karę 1 roku pozbawienia i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 11 listopada 2010 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 12 stycznia 2012 roku sygn. akt VII K 1080/11 za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 4 do 5 sierpnia 2011 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 14 lutego 2012 roku sygn. akt VII K 1184/11 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 10 kwietnia 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt VII K 1342/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 lipca 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 28 marca 2012 roku sygn. akt VII K 156/12 za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 8 października 2011 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

IX. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 maja 2013 roku sygn. akt VII K 1005/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 maja 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 19 stycznia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt VII K 489/14 Sąd Rejonowy w Zabrzu:

1. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec skazanego A. P. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami

- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 marca 2011 roku sygn. akt VII K 2229/10,
- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 28 września 2011 roku sygn. akt VII K 116/11,

opisane wyżej w punktach III i IV i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec skazanego A. P. kary pozbawienia wolności i karę ograniczenia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 12 stycznia 2012 roku sygn. akt VII K 1080/11,
- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 14 lutego 2012 roku sygn. akt VII K 1184/11,
- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt VII K 1342/11,
- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 28 marca 2012 roku sygn. akt VII K 156/12,
- Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 maja 2013 roku sygn. akt VII K 1005/11

opisane wyżej w punktach V, VI, VII, VIII i IX i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 12 września 2006 r. sygn. II K 803/05 i Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 05 grudnia 2006 r. sygn. II K 831/06;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 116/11 w dniu 11 listopada 2010 roku oraz w okresie od 18 listopada 2011 roku do 17 maja 2013 roku;

5. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt 2 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 1080/11 w okresie od 17 maja 2013 roku do dnia 17 listopada 2014 roku;

6. na zasadzie art. 29 ustawy - Prawo o Adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. b. kwotę 811,80 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

7. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelacje od wyroku wywiedli: skazany i jego obrońca, którzy zgodnie podnieśli w nich zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych kar łącznych i wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie tych kar do wysokości najsurowszych kar jednostkowych podlegających połączeniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie apelacje uznać należało za oczywiście bezzasadne.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił 3 zbiegi przestępstw w rozumieniu art. 85 k.k. popełnionych przez skazanego, przy czym co do chronologicznie pierwszego z nich umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego z uwagi na ujemną przesłankę procesową w postaci rei iudicata w związku z wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 13 października 2008 roku sygn. akt II K 269/08, którym orzeczono już karę łączną za przestępstwa przypisane skazanemu w sprawach Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 12 września 2006 r. sygn. II K 803/05 i Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 05 grudnia 2006 r. sygn. II K 831/06.

Drugi z ustalonych zbiegów przestępstw objął 3 przestępstwa, zaś trzeci 5 pięć przestępstw, co już samo w sobie sprzeciwia się zastosowaniu postulowanej przez skazanego i jego obrońcę zasady absorpcji jako podstawy wymiaru kary łącznej. Przypomnieć wypada, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak też poglądami doktryny prawa karnego, zasada ta winna dotyczyć jedynie sytuacji, w których mamy do czynienia z co najwyżej dwoma zbiegającymi się przestępstwami. Z reguły nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar, popełnienie bowiem więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.

Faktem jest, że w przypadku drugiego zbiegu przestępstw 2 z 3 zbiegających się przestępstw zostały popełnione w jednym dniu, tj. 19 listopada 2010 roku a wcześniejsze przestępstwo w dniu 11 listopada 2010 roku. Wszystkie trzy czyny skierowane były jednak przeciwko różnym dobrom chronionym, co istotnie osłabia istotną z punktu widzenia wymiaru kary łącznej więź pomiędzy tymi czynami statuującą związek przedmiotowy. Niezależnie od tego nawet względnie bliski związek przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami nie może prowadzić do automatycznego zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Poza liczbą zbiegających się czynów przeciwko postulowanemu w apelacji ukształtowaniu wymiaru kary łącznej przemawia także inna okoliczność związana z aksologicznymi podstawami instytucji kary łącznej in abstracto. Kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako "na nowo" i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw. W swych założeniach z uwagi na potrzebę racjonalizacji poziomu represji karnej ze względu na prewencję indywidualną kara łączna wiąże się z redukcją poziomu tej represji w stosunku do sprawców, którzy popełniając kolejne już przestępstwo, bądź przestępstwa, z tych czy innych powodów nie spotkali się z należycie szybką reakcją karną i pociągnięciem do odpowiedzialności za pierwsze przestępstwo. Wychodząc więc z takiego założenia, nie można postulować daleko idących korzyści z tytułu wymiaru kary łącznej wobec sprawców, którzy byli już wcześniej karani przed popełnieniem przestępstw składających się na zbieg realny czynów w warunkach art. 85 k.k. Właśnie takim sprawcą był przecież skazany A. P., skoro dopuszczając się w dniu 11 i 19 listopada 2010 roku przestępstw składający się na drugi ze zbiegów przestępstw był już wcześniej skazany za przestępstwa wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 12 września 2006 r. sygn. II K 803/05 i z dnia 05 grudnia 2006 r. sygn. II K 831/06, łączenie za popełnienie 6 przestępstw oraz ciąg 2 przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Mając powyższe na względzie trudno zgodzić się ze skazanym i jego obrońcą nie tylko w kwestii istnienia podstaw dla orzeczenia kary łącznej w wymiarze najsurowszej kary jednostkowej, a więc w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, jak i w tym, że kara 3 lat pozbawienia wolności, a więc kara krótsza od wynoszącej 3 lata i 7 miesięcy sumy kar jednostkowych, jest karą rażąco surową.

Wskazane wyżej argumenty nabierają jeszcze mocniejszego znaczenia w przypadku trzeciego z ustalonych zbiegu przestępstw, na który złożyło się przecież już 5 przestępstw popełnionych w dłuższym przedziale czasu od 10 kwietnia 2011 roku do 8 października 2011 roku i to mimo tego, że 3 z 5 przestępstw godziło w to samo dobro chronione w postaci mienia. Kara łączna 3 lat pozbawienia wolności przy granicach jej orzekania od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności w żadnym razie nie może uchodzić za rażąco surową.

Za wymierzeniem kar łącznych istotnie łagodniejszych nie przemawia również ani dotychczasowy okres odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności począwszy od 18 listopad 2011 roku, ani względnie poprawne zachowanie w jednostce penitencjarnej. Okoliczności te dostatecznie uwzględnione zostały przy kształtowaniu wymiaru kar

łączych, skoro dolegliwość płynącą z odrębnego wykonania kar jednostkowych zredukowano łącznie o 16 miesięcy pozbawienia wolności.

Z wyżej wskazanych względów Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne.

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności i ograniczone z tego powodu jego możliwości zarobkowe, Sąd Odwoławczy uznał, że poniesienie przez skazanego wydatków za postępowanie przed sądem drugiej instancji byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Z tej przyczyny skazany został zwolniony z tego obowiązku, a wydatkami postępowania obciążono Skarb Państwa.